

16-10-2016 † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ΛΟΥΚΑ Δ')

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ
Ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

† Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ
ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου 787.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἦχος πλ. δ'

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτηση]

‘Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Γοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρά

Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος λ' αἱ Νη

^N
 ὦ **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ὦ ε κεκραα
 ζαπροος σε ε ε ει σακου ου ου σο ο ον μου
 ου ει σακου σον μου **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
^Δ
 ὦ **Κ**υ ρι ι ε ε κεκραα ζαα προ ο ος σε ε
 ε ει σα α α κου ου σο ο ον μου προ
 σxes τη φω νη η η τη ης δε η σε ε ε
^Δ
 ω ωω ω ως μου ὦ εν τω κε κρα γε ε ναι
^Π
 με προ ο ος σε ε ε ει σακου σο ο ον
^N
 μου **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

^N
^γ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ
 χη η η μου ου ως θυ μι α αμα α ε νω
 πι ι ι ο ο ο ο ον σου ^γ **ε** πααρσις
 τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ
 σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η η
^Π ^N
 ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε ^γ **ε**
^χ ^N
^γ **Θ**ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
 μου ^Δ **και** θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου ^γ **ε**
^N
^γ **Μ**η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν

^N ^ν **Ϟ**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν ⁶ και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκλεκτων αυ των ^ν

^N ^ν **Π**αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ζει με ⁶ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

^ο μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^ν

^N ^ν **Θ** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^ν

^N
^ν **Δ** ^λ κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η
 δυν θη σαν ⁶ ^λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι
 της γης ⁶ ^λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
 αυ των πα ρα τον Α δην ^ν **Δ**

^N
^ν **Ο** ^λ τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
 ο φθαλμοι μου ^Δ **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα
 νε λη σ την ψυ χη μου ^ν **Δ**

^ν **Φ** ^λ υ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ
 νε στη σαν το μοι ^Δ **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ
 γα ζο με νων την α νο μι αν ^ν **Δ**

^ν **Π** ^λ ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των των

οι αμαρτωλοι ^εκαταμονας ειμι εγω

εως αν παρελθω ^ν

^N
^νΦωνη η μου προς Κυριον εκεκρα

ξα ^Δφωνη μου προς Κυριον εδεηθην ^ν

^N
^νΕκχεω ενωπιον αυτου την δεη

σιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω ^ν

^N
^νΕντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μα μου ^Δκαι συ εγνωστας τριβους μου ^ν

^N
^νΕν οδω ταυτη ^Δηεπορευο

μην εκρυψαν παγιδαιμοι ^ν

^N
^ν **Κ** α τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
 πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με ^ν **Δ**

^N
^ν **Δ** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 εστινο εκ ζη τωων την ψυ χην μου ^ν **Δ**

^Δ
^ν **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ **Δ**
^N
 συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των ^ν **Δ**

^ν **Π**ρο σχεις προς την δε η σιν μου ^Δ **Δ**
 ο ο τι ε τα πει νω θη νσφο δρα ^ν **Δ**

^N
^ν **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

6
λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με
ν

χ^Γ N
ν Δ
Δ Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

χ^Γ
ν Δ
Δ χην μου Δ του ε ζο μο λο γη σα σθε τω ο

νο μα τι σου

ν
Δ

N
ν Δ
Δ Ε σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην

ν
Δ
Δ λα τρει ει ει αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ν

ο ο τι ηυ δο κη σας του ε λε η σαι η

μας δι α της ανα στα α σε ε ως ν
Δ

χ^Γ N
ν Δ
Δ Ε με υ πο με νου σι δι και οι ν
Δ

ε ως ου αν τα πο δω σ μοι

ν
Δ

^N
^ν **Κ**υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη απορρι ι ψης
 η μας α πο του προ σω που σου ^ν **α**λ λα
 ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας δι α
 της α να στα α σε ε ως ^ν **α**
^χ ^N
^ν **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ^χ **Δ**ει σα κου σον της φω νης
 μου ^ν **α**
^N
^ν **Χ**αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των
 Εκ κλη σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^ν **α** συ
 γαρ ε δε ζω πρω ω τη α φε σι να μα ρ τι
 ων δι α της α να στα α σε ε ως ^ν **α**

 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

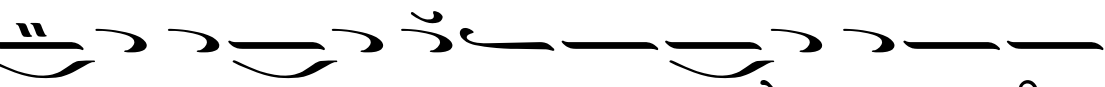
 χον τα εις την φω νην της δε η σε ως

 μου

 Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των

 αι ω νων γεν νη θεις επ' ε σχα των δε των

 χρο ο ο νων ο αυ τος εκ της α πει ρο γα

 μου σα ρ κω θεις βου λη η σει σταυ ρω σιν

 θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν

 τα αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του

 ου α να στα α σε ε ως

Εἶτα ψάλλομεν καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Σπυχηρὰ
Προσόμοιας'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη .

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Δι

Ε̣αν̣ α̣ νο̣ μι̣ ας̣ πα̣ ρη̣ σης̣ Κυ̣
ρι̣ ε̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ τις̣ υ̣ πο̣ στη̣ σε̣ ται̣
ο̣ τι̣ πα̣ ρα̣ σοι̣ ο̣ ι̣ λα̣ σμος̣ ε̣ στι̣
Τ̣ας̣ ε̣ πτα̣ Συ̣ νο̣ δους̣ τας̣ των̣ πα̣ τε̣ ρων̣
κα̣ τα̣ δι̣ α̣ φο̣ ρους̣ και̣ ρους̣ συ̣ στα̣ σας̣
εις̣ ε̣ να̣ συ̣ νη̣ θ̣ ροι̣ σεν̣ ε̣ νι̣ Κα̣ νο̣ ο̣ νι̣ τω̣
δε̣ μα̣ λα̣ κα̣ λως̣ ο̣ Πα̣ α̣ τρι̣ αρ̣ χης̣ ο̣ Γερ̣
μα̣ νο̣ ος̣ ο̣ νε̣ ος̣ γρα̣ φων̣ ο̣ μου̣ τε̣ και̣ αι̣ κρα̣
τυ̣ νων̣ τα̣ δο̣ γμα̣ τα̣ α̣ τα̣ του̣ των̣ ος̣ και̣

πρεσβεας αυ του ους αγρυπνους Δ της σω τη
 ρι ας τω Κυ ρι ω προ βαλ λε ται Δ και
 του ποι μεε νος συμ ποι οι με ε να ας 6
M Δ Ε νε κεν του ο νο μα τος Σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε Δ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου Δ X ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου επι τον Κυ ρι ον Δ
Δ Το του νο μου γραμ μα παι σιν Ε βραι
 ων Δ ε θε το τι μι αν την ε βδο μα δα Δ
 σκι α προ σα νε χου σι και λα τρευ ου ου σι ταυ
 την Δ ην περ Πα τε ρες συ υν δρα μον τες Δ εν

ε πταδι ι Συ νο δων νευ σει Θε ου του
 ε εν ε ζα δι η με ρων συ υμ παν το δε α
 παρ τι σαν τος και τη ην ε βδο μην ευ λο
 γη σαν τος σε μνο τε ραν ειρ γα σα σθε
 ο ρον εκ θεε με νοι Πι ισ τεε ω ως
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ον
 Την Τρι α δα πα σιν εκ των πραγ μα
 των της κο σμο γε νει ας ου σαν αι τι αν
 τρα νως πα ρε δω κα τε τρι σολ βι οι οι Πα τε

ρες ^Δ τρεις γαρ και τεσ σα ρα ας Συ νο δους ^Δ μυ
 στι κω τα τω λο ο γω θεν τες ⁶ και εν δι
 κοι οι φανεν τες ^Δ του ορ θο δο ο ζου λο γου
⁶ τα στοι χει α τα τεσ σε ε ρα ον τα ^Δ και την
 Τρι α δα ε νε φη να τε κτι σαν τα ταυ
 τα ^Δ και κο ο σμον ποι οι οι σα α σα αν ⁶
^χ ^Δ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ^Δ και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ^Δ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^Δ εκ
 πα σων των α νο μι ω ω ων αυ του ^Δ
^Δ ^N **Η** ρκε σε και μι αν ζω ην εμ πνευ σαι

τω κει μενω γο νω της υ πουργου ου σης
 Προ φη του α να καμ ψις Ε λισσαι ε ε
 του πανυ ομως α νε καμ ψεν επτακις
 και συ νε κειει ψε του τω οι α προ οπτης
 προ ο αγ γελ λων τας υ μων συ υ νε λευ σεις
 αις την νε κρω σιν του Θε ου Λο γου ε ψυ χω
 σα τε θα να τω σαν τες Α ρει ον και
 το ε κειει νω συγ κα α μνο ον τα ας
^χΑι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον παν τε ες
 οι λα α οι

^N
 Τον δι η ρη με νον Χρι στου χι τω
 να και διερρηγ με νον κυ σιν υ λα κταις
 σο φως συ νερ ρα ψα τε σε βα σμι οι οι Πα τε
 ρες βλε πειν την γυμ νω σι ιν την του του μη
 δα μως ε ε νε γκον τες ω σπε ρο Σημ τε και
 αι Ι α φε θ την πα τρω α αν το πα λαι κα
 ται σχυ ναν τες τον πα α τρα λοι αν και τους
 ε κει νω συμ φρο νη σαν τας Α ρει ον
 τον της μα νι ι ας ε πω ω νυ υ μο ον
^χ
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α

του Κυ ρι ου ^χ με νει εις το ο ον αι ω ω

να Δ

^N
Δ τους Μα κε δο νι ους και Νε στο ρι
ους υ και τους Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρους

υ Α πολ λι να ρι ους τε Σα βελ λι ο ο σε

βη ρους Δ λυ κους βα ρεις α πο ο δει χθ εν τας Δ

εν δερ μα σι ι προ βα των 6 πορ ρω της ποι

μνης του ου Σω τη ρος Δ ως α λη θει εις Ποι με

νες 6 α πη λα σα τε γυ μνου ους κω δι ων Δ

τους τρι σα θλι ους κα τα στη σαν τας

α ρι στα Δ ο θεν υ μα ας μα κα

ⲉⲣⲓ ⲓ ⲗⲟ ⲟ ⲙⲉ ⲉⲛ ⲉ

α α δα α μι α α αν α πα ρα αλ λα α
 α ακτον ου σι αν τε εκαι αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Α
 α ρει ει ει ου και Ορ θο ο δο ζων προ ο
 ο μα α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον
 τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε
 λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

^N
^γ **Κ**αι νυ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α
 α μην ^γ

^Δ
^γ **Θ** Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων ^γ
 δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
^{ΝΩ}
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και
 τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
 α α α α φη ^γ εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
 α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε νος και
 εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη

η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στιν Υι
 υι ος δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα α α
 σιν δι ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τελει ο ο ον ανθρωπον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υ υτ το ο ο ο οντες
 ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο
 ο ο ον η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ
 ε μη η τερ α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ευ τε
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
 ων

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

 Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α
ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
 ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
 οσμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἦχος Δι

 Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

 ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. **Ε** νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

 Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

 ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. **Κ** αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

 Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

 πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 14, 14-20)

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἄριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς

παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 1, 8-11, 15-17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ· ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὥσεί τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὥς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον

ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 14-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ.

Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅστις
ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ
εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ᾠπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ᾠπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἁπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς
τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλελεῶντι κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ' α' Νη

νηλθες ε πισταυρου Ι η σου ο κα
ταβας εξ ου ρα νου ηλθες ε πι θανατον
η ζω η η η α θανατος προς τους εν σκο
τει το φως το αλη θι νον προς τους πε σον
τας η πα αν των α να στα σεις ο φω τι
σμος και ο Σω τη η ρη μων δο ο ζα α σοι
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ι
ε ζω σα το

^N
^ν **Χ**ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να
 σταν τα εκ νεκρων ψυ χην και σω μα γαρ α να
 λα βων τω πα θει απ αλ λη λων δι ε τε με της
 α χραν του μεν ψυ χης εν Α δη κα τελ
 θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ^ν **Α** τα φω δε δι
 α φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον σω μα
 του Λυ τρω του ου των ψυ χων η η μων ^ν **Α**
^χ ^N
^ν **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
 μενην ^χ ^Δ η τις ου ου σα α λευ θη σε ται ^ν **Α**
^N ^Π ^N
^ν **Ψ**αλμοις και υ υ μνοις ^ν **Α** δο ξο λο
 γου μεν Χρι στε την εκ νεκρων σου α να στα

σιν^γ δι ης η μα ας η λευ θε ρω σας της
 τυ ραν νι ι δος του Α δου^γ και ως Θε ος ε
 δω ρη σω ζω ην αι ω νιον και το με γα ε
 ε λε ε ος^γ
 ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
 Κυ ρι ε^γ εις μα κρο ο τη η τα η με ρων^γ
 Δε σπο τα των α πα α αν των^γ
 α κα τα λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και
 γης δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
 θει α αν ε πη γα σας^γ τα φην δε κα τα δε
 ζα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω^ν
δο ο ξα τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι
ης δε δω ρησαι η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ
σπλα αγ χνος^ν

σωω ω ω μεν ^π₉ Ουτοι γαρ του δει νου Αα ρει
 ει ου το ο α θε ον δο ο ογ μα α ^Δ₁ ευ σε
 βο ο ο φρο ο ο νω ως κα α α θει
 ει ει ει ει λον ^π₉ και της Κα θο λι κης Εκ κλη η
 σι ι ας συ νο δι ι κως του ου τον ε ζω
 στρα α α κι ι ι ι σαν ^π₉ και τρα νως τον Υι
 ον του Θε ε ου ^Δ₁ ο μο ου σι ον και συ να
 ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα ⁶_λ τοις
 πα σιν ε δι δα ζα αν ο μο λο ο γειν ^Δ₁ εν
 τω τη η ης Πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο
 λω ^π₉ α κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ

Θε ε ε ε με ε ε ε νοι ^π₉ Ο θεν και η μεις

τοις θει οis αυ των δογ μα σιν ε πο με ε νοι ⁶_λ

βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ ο

ο ο ο μεν ^π₉ συν Πα τρι τον Υι ον και το Πνε ευ

μα το ο Πα να α α α γι ι ι ι ον ^π₉ εν

μι α α Θε ε ο τη τι ι ⁶_λ Τρι α α δα ο

μο ο ου σι ο ον ⁶_λ

⁶_λ και νυν και α ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ⁶_λ

^χ₆ ^B ^λ **Η** ευ στον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των

πα να μω με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να

στα α α σεις ⁶πα σης θλι ψε ως η μα ας
 α πα λ λα τ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και
 βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν ^π και την σην ^Β
 προ στα σι αν κε κτη με θα ⁶μη αι σχυν θω μεν
 Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπεν σον εις ι
 κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των ⁶
 χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θει α
 χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χων
 η μω ω ω ων ⁶

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἦχος πλ. δ'

Ἄ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Ὑ περ δε δο ξ α σμε νος ει Χρι στε ο ο
 Θε ε ος η η μων ο φω στη η ρας ε πι
 γης τους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω ω ω σας
 και δι αυ των προς την α λη θη νην πι
 στιν παν τας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ
 σπλα γχνε ε δο ξ α α σοι

Ἄ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην **Ἄ**
 Ἄ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε **Ἄ**
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
 ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους ε
 πλα σας τη χει ει ρι σου **Ἄ** δει ζον την φι λαν
 θρω πι αν σου ε λε η η μον δε ζαι την τε
 κου σαν σε Θε ο το κον **Δ** ⁹ πρε σβευ ου σαν υ
 περ η μων και σω ω σον Σω τη ρη μων λα ον α
 πε γνω σμε ε νο ο ο ο ο ο ον **Ἄ**

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἅγιον,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.